

Den perfekta stranden

Vi är kallad att vara övervinnare med Kristus. Det innebär ju inte att Han gör allt för oss, men Han ger oss kraft att vara huvud och inte svans. Livet består av ständiga utmaningar. Vi kan välja att dra oss tillbaka och leva inom våra trygga och välkända ramar eller att våga gå utanför det välkända och pröva något nytt. Ibland möter vi motstånd på vår väg. I det läget kan vi ge upp eller fajtas för vår rätt och få se berg förflyttas eller en dörr öppnas. Ett ordspråk som jag gillar är;

”Stånga inte huvudet i väggen, utan hitta istället dörren”

Jag är själv en mycket envis person. Det kan vara både positivt och negativt. Min familj och mina vänner kan ibland tycka att jag är jobbig då jag ofta försöker genomdriva mina åsikter. Men ibland är det bra att inte ta ett nej som ett svar, för då kan dörrar öppnas som annars hade förblivit stängda. Eller berg flyttas.

Ett litet exempel på detta fick jag och min man Ola, när vi var på kärlekssemester i Egypten förra veckan. Vi njöt av lugn och ro, underbara stränder med fantastisk snorkling i ljummet vatten. De bästa stränderna var inte allmänna utan tillhörde de olika hotellen. Ibland gick det att betala inträde om man kom utifrån. En dag gick vi till en sådan strand och fick beskedet att det var fullt. Dagen efter gick vi dit igen, fast tidigare på förmiddagen. Återigen fick vi höra att det inte fanns någon plats. Då satte min envishet in. Jag bönade och bad med hela min kvinnliga charm att få komma in, men fick fortfarande ett nej. Ju fler argument jag försökte, ju mer bestämd var receptionisten. Då bad jag till slut att få tala med hotellmanagern. Receptionisten blev lite osäker och genast öppnades dörren. Han sa, att det får väl gå för den här gången. Vi fick njuta av denna underbara strand med fantastiska korallrev en heldag. Så ibland lönar det sig att vara envis.

I andra situationer vi hamnar i kan vi inte påverka oavsett hur mycket vi än vill det. Då gäller det att inte stånga huvudet i väggen utan släppa taget och gå vidare utan att gräma sig. Återigen ett exempel från vår Egyptenresa. Eftersom jag fyllde femtio år under veckan, var denna resa extra speciell för mig. Kameran användes flitigt. Det fanns mycket vi ville förevisa och ta med oss hem. Sista kvällen tog vi en taxi till ett festligt ställe där vi skulle äta middag och se en show om Egyptens historia och kultur. På väg in i entrén kände jag att något saknades. Kameran! Jag hade glömt den i taxin. Vi sprang ut mot vägen, men taxibilen var och förblev borta. Chansen att få tillbaka kameran var minimal. Förtvivlan, frustration och hjälplöshet vällde över mig. Då stod jag inför ett val. Jag kunde låta detta förstöra vår sista kväll och få ett tråkigt avslut på vår annars så underbara resa. Ola tyckte att vi skulle be över situationen. Min första tanke var,

- Vad hjälper det, kameran är ju ändå borta. Men vi bad ändå en stund tillsammans.

Med hjälp av Herren och min förstående och kloka man, fick jag kraft att släppa taget om det jag ändå inte kunde påverka. Det blev en oförglömlig kväll. Nu får vi istället bevara vår härliga resa i minnet och våra hjärtan. Så har min nya favoritbön blivit;

”Gud ge mig sinnesro att acceptera det jag inte kan förändra. Mod att förändra det jag kan och förstå att inse skillnaden”